

Au pair Włochy

Jestem studentką filologii angielskiej i brałam udział w programie Au-pair który w moim przypadku trwał 2 miesiące. Postanowiłam wziąć udział w programie z kilku powodów, pierwszym z nich była chęć nauki nowego języka, takim też jest język włoski (który fascynuje mnie od dawna) oraz poznanie kultury i zwyczajów włoskich. Jako, że miałam doświadczenie z dziećmi (jako wolontariuszka, opiekunka i niania) postanowiłam spróbować swoich sił.

Zapisałam się do programu i wysłałam drogą mailową wszystkie niezbędne dokumenty. W krótkim czasie została sprawnie przeprowadzone wszystkie formalności, a następnym krokiem było wybranie rodziny. Spodobała mi się czteroosobowa rodzinka z dziećmi 4 i 2 lata, które na zdjęciu wyglądały rozkosznie (tak jak i w rzeczywistości;). Porozumieliśmy się drogą mailową i przeprowadziliśmy, rozmowę telefoniczną. Spodobaliśmy się sobie nawzajem, pozostało tylko odliczać dni do odjazdu!

Wprost nie mogłam się doczekać jednak miałam też swoje obawy (czy spełnię oczekiwania rodziny, czy bez problemu się porozumiemy). Na szczęście okazały się one bezpodstawne gdyż rodzina u której gościłam była ciepła i życzliwa i dogadaliśmy się bez problemu. Przyjechali po mnie na dworzec w Bolonii , tak jak się umawialiśmy. Po dojechaniu na miejsce oprowadzili mnie po domu i pokazali mój pokój.

Atmosfera od początku była miła, poznałam dzieci oraz dziadków. Poczułam się jak członek rodziny. Na początku było ciężko ze względu na język włoski którym porozumiewałam się z dziećmi ale krok po kroku, załapałam język na tyle, że mogłam się porozumieć bez problemu. Mieliśmy zaplanowany dzień godzinowo także mogłam bez problemu robić plan dnia. 8:00 śniadanie, 10:00 basen, 13:00 lunch i od 14:00 do 19:00 opieka nad dziećmi. Dziewczynki miały naprawdę sporo energii więc trzeba było być bardzo uważnym w pilnowaniu i kreatywnym w wymyślaniu nowych zabaw. Wieczorami jadaliśmy na dworze wśród lampionów, był to czas kiedy zjeżdżali się znajomi i rodzina. Posiłki były w pewnym stopniu rytuałem, składały się z (przepysznych!)kilkunastu posiłków i obowiązkowego wina wytrawnego. Konwersacje kolacyjne trwały nawet czasem do późna w nocy. W piątkowe wieczory gdy rodzina nie zjeżdżała oglądaliśmy filmy na dvd.

W weekendy natomiast uskutecznialiśmy zwiedzanie. Większe miasta zwiedzałam na własną rękę, a z rodziną jeździliśmy po pobliskich zabytkach. Gdy odbywały się festiwale muzyczne nad morzem, jechaliśmy wszyscy, było to naprawdę niesamowite przeżycie!). Czasami były to miasteczka z niepowtarzalną atmosferą (kolacje na barkach, wiwaty, pokazy sztucznych ogni). Coś fantastycznego! W pobliżu była też stadnina konna więc jeździliśmy czasem po okolicach rodem z „zaklinacza koni”. Czułam się jak kowbojka!

Do tej pory utrzymujemy kontakt mailowy z rodziną i myślę, że tego dotrzymamy jako, że mamy naprawdę piękne wspomnienia..

Włochy są naprawdę cudownym krajem, podobnie jak ludzie, którzy są życzliwi i radośni. Naprawdę cieszę się, że wzięłam udział w tym programie, polecam gorąco każdemu!